

LISANDUSI TEGUMOE KÄSITLUSELE¹

MATI ERELT

Annotatsioon. Kirjutises tuuakse esile eesti keele impersonaali ja passiivi järgmised omadused. Esiteks, personaalilause impersonaliseerimiseks ei piisa (inimest väljendava) täissubjekti olemasolust. See subjekt peab täitma lauses ühtlasi olulisimat semantilist rolli. Impersonaliseeritavad laused on peaaegu eranditult normaallauseid (*Poiss loeb raamatut*). Omajalauseid, kogejalauseid, netsessiivlauseid, tulemuslauseid, samuti puht olemasolu väljendavad eksistentsiaallauseid pole impersonaliseeritavad ka siis, kui neis on olemas täisalus, sest see ei ole semantiliselt esilduv (*Tal on head sõbrad. – *Tal ollakse. Poistest kasvavad mehed. – *Poistest kasvatakse* jms). Teiseks, ehkki implitsiitne subjekt tähistab tüüpjuhul inimest, on küllaltki tavaline muudelegi elusolenditele viitamine, ilma et sellega kaasneks isikustamist (*Munad munetakse* [kiilide kohta] *veetaimede vartele*). Kolmandaks, nagu seisundipassiivis nii ka impersonaali liitaegades võib tegevussubjekti väljendada peale *poolt*-adverbiaali ka adessiivadverbiaal (*Mul pole sulle lilli ostetud*). Ilmselt pole põhjust käsitleda adessiivadverbiaaliga konstruktsioone passiivile ja impersonaalile vastanduvate konstruktsioonidena, vaid pigem passiivsete ja impersonaalsete konstruktsioonide alltüüpidena. Neljandaks, seisundipassiiv on küll tüüpjuhul resultatiivne, kuid on olemas ka mitteresultatiivset seisundipassiivi (*Suur juht on kõigi poolt armastatud*).

Võtmesõnad: eesti keel, tegumood, impersonaal, seisundipassiiv, possessiivne perfekt

Saateks

Alates Henno Rajandi teedrajavast uurimusest „Eesti impersonaali ja passiivi süntaks” (1968; trükkis ilmunud 1999) on eesti keele tegumoeid olnud peaaegu et pideva tähelepanu all ja seega üks paremini kirjeldatud grammatikavaldkondi (vt eriti Pihlak 1993; Torn 2006; Torn-Leesik 2007, 2009; Torn-Leesik, Vihman 2010; Vihman 2004, 2007). Kui aga üritada esitada tegumoe kokkuvõtlikku käsitlust, mida siinse kirjutise autoril on

¹ Uurimistööd on rahastanud SFO180084s08 ja ETFi grant 8595.

tulnud teha eesti keele süntaksi uue tervikkäsitluse koostamise käigus, siis tuleb ikkagi ilmsiks üsna palju lahtiseid otsi ja hämaraid nurki. Järgnevas on mõnele neist püütud valgust heita. Vaadeldakse impersonaliseeritavuse vahelkorda lause põhitüüpidega, impersonaali inimpiirangut, adessiivse agentadverbiaali esinemise võimalust impersonaalis ning mitteresultatiivset seisundipassiivi.

1. Impersonaal ja lause põhitüübid

Eesti impersonaali kirjeldustes väidetakse tavaliselt, et impersonaal ei umbisikusta mitte isiku kui sellise, vaid personaali täisalusega (nominatiivse grammatilise subjektiga) väljendatava isiku. Verbidel, mille täisalusust olla ei saa, puudub ka impersonaali vorm. Sel põhjusel puudub impersonaal näiteks modaalverbil *vaja olema* (1), on aga olemas modaalverbil *vajama* (2).

(1) *Neil on vaja müüjat.* – **Ollakse vaja müüjat.*

(2) *Nad vajavad müüjat.* – *Vajatakse müüjat.*

Modaalverbide impersonaalivõimalusi on pikemalt käsitlenud Reeli Torn-Leesik (2007).

Subjektilisusest üksi siiski ei piisa. Impersonaalitransformatsioon muudab implitsiitseks-indefiniitseks üksnes semantiliselt esilduva (konkreetses situatsiooni olulisimat rolli väljendava) täisalususe. Personaalilauseteks, mis sisaldavad sellist täisalusust, on ennekõike normaallaused. Semantiliselt esilduvaks argumendiks on tegevussubjekt (TS) (3), selle puudumisel tegevusobjekt (TO). Tegevusobjekt esildub nn mitteakusatiivsete predikaatverbidega *kaaluma*, *jääma* jms (Torn-Leesik 2009) lausetes, kus tegevussubjekti olla ei saa (4), samuti seisundipassiivsetes lausetes, kus tegevussubjekt kas puudub või on tõrjutud tuumast perifeeriasse (5).

(3) *Poiss (TS) loeb raamatut (TO).* – *Loetakse raamatut.*

Poiss (TS) jookseb. – *Joostakse.*

(4) *Poiss (TO) kaalub 50 kilo.* – *Kaalutakse 50 kilo.*

(5) *Nad (TO) olid võimude poolt (TS) Siberisse saadetud.* – *Oldi võimude poolt Siberisse saadetud.*

Nad (TO) said isa käest (TS) riielda. – *Saadi isa käest riielda.*

Impersonaalne eksistentsiaallause on loomulik juhul, kui selle predikaat ei väljenda ainult olemasolu, vaid ka mingit tegevust (6) või protsessi (7). Vrd

(6) *Seal karjub keegi. = Seal karjutakse.*

(7) *Seal on keegi. ≠ Seal ollakse.*

Konkreetse tegevus- või protsessitähenduse puudumine ei lase eksistentsiaallausel moodustada impersonaalivormi verbist *puuduma* (8), pelk olemasolutähendus ja subjekti partsiaalsus ei luba seda aga verbidest *leiduma* (9), *piisama* ja *jätkuma* (10).

(8) *Lätis puudub karismaatiline president. – *Lätis puudutakse.*

(9) *Eestis leidub andekaid noori. – *Eestis leidutakse.*

(10) *Teda jätkus kõikjale. – *Jätkuti kõikjale.*

Muudes lausetüüpides takistab impersonaali moodustust asjaolu, et tegevussubjekt ei ole täisalus, vaid määrus või sihitis. Täisalus, kui see lauses üldse esineb, on tegevusobjekt. Seetõttu pole võimalik impersonaliseerida omajalauseid, kus tegevussubjektiks on adverbiaal, täisalus aga vormistab tegevusobjekti (11). Kumbagi argumenti pole võimalik indefiniitseks muuta. Küll aga saab impersonaliseerida normaallauseid, kus omamist väljendab spetsiaalne omamisverb *omama*, sest siin vormistub omajast tegevussubjekt täisalusena (12).

(11) *Tal on head sõbrad. ≠ Ollakse head sõbrad. – *Tal ollakse.*

(12) *Ta omab häid sõpru. – Omatakse häid sõpru.*

Samamoodi käituvad vajalikkust väljendava predikaadiga laused. Nagu juba öeldud, on võimalik umbisikustada näiteks normaallauseid predikaadiga *vajama*, kus tegevussubjekti vormistab täisalus, mitte aga netsessiivlauseid adessiivset tegevussubjekti nõudva predikaadiga *olema vaja*. Nii nagu *on vaja*, nõuavad alati adessiivset argumenti ka modaalverbid *olema tarvis* (13) ja *tulema* (14) ning seetõttu puuduvad neil impersonaalivormid (Torn-Leesik 2007: 183).

(13) *Neil on tarvis müüjat. – *Ollakse tarvis müüjat.*

(14) *Neil tuleb lahkuda. – *Tullakse lahkuda.*

Adessiivset tegevussubjekti eelistavad ka modaalverbide *tarvitsema* ja *pruukima* jaatavad vormid, mistõttu nende impersonaalivorm on võrdlemisi haruldane. Reeli Torn-Leesiku arvates (2007: 183) on see koguni võimatu. Pille Penjam (2011) on siiski näidanud, et päris võimatu alus ja

impersonaal siiski pole. Seevastu modaalverbide *tarvitsema* ja *pruukima* eitavad vormid esinevad grammatilise subjektiga üsna sageli ja on tavalised ka impersonaalis (15).

- (15) Kas tõesti filosoofia võib olla ühe mõtleja teostes ja loomingus tervenisti olemas, et *tarvitsetakse* selle ühe kaudu sisse juhatada? [t]² (Penjam 2011: 516) X-teega võib liitunud olla tuhandeid andmekogusid, millest sugugi kõiki igas portaalis *ei tarvitseta* kasutada. [t] (Penjam 2011: 516)

Impersonaliseerida ei saa ka tulemuslauseid, mille tegevussubjekt on elatiivadverbiaal (16), küll aga samasisulist normaallauseid (17). Vrd

- (16) Poistest *kasvasid* mehed. – *Poistest *kasvati*.
(17) Poisid *kasvasid* meesteks. – *Kasvati* meesteks.

Ka kogejalauseid, mille grammatiliseks subjektiks pole mitte kogeja-, vaid stiimulargument, pole harilikult võimalik umbisikustada, sest tavaliselt tõlgendatakse just kogejat protsessi aktiivsema poolena, seega tegevussubjektina. Täiesti välistatud on impersonaal korduvalt näiteks toodud verbi *huvitama* puhul (18) (Rajandi 1999: 88).

- (18) *Tüdrukud huvitavad* poisse. – **Huvitatakse* poisse.

Verbide *vihastama*, *rõõmustama*, *kurvastama* jne puhul on impersonaal-littransformatsioon võimalik ainult sel juhul, kui subjektisik tõlgendub tahtlikult toimivana, seega normaallause agendina, mitte stiimulina (19).

- (19) *Tüdrukud vihastavad / rõõmustavad / kurvastavad* poisse. – *Vihastatakse / rõõmustatakse / kurvastatakse* poisse.

Mõne kogemispredikaadi, nagu *meeldima* ja *meenuma* puhul võib ilmselt mõnikord harva ka stiimul tegevussubjektina tõlgenduda ja verbi umbisikulisust lubada, Torn-Leesiku märkamist mööda eriti retsiprookses konstruktsioonis (20).

- (20) Kerge keerutamine, et ma ise peaks ka hakkama huvi tundma, ja kui on juba näha, et *meelditakse* üksteisele, pole mõtet enam keerutada. (neti) Ja siis astutakse tupp ja vaadatakse üksteist kui võõraid. Ühel hetkel aga *meenutakse* üksteisele. (Torn-Leesik 2009: 81)

² Siin ja edaspidi tähistavad [t], [i] ja [a] näidete järel vastavalt Tartu Ülikooli kirja-keelekorpuse teadus-, ilukirjandus- ja ajakirjandustekste.

2. Kas umbisik on ainult inimene?

Tavaliselt väidetakse, et impersonaali indefiniitne referent on tüüpjuhul inimene, erandjuhul personifikaat, s.o isikustatud olend või mitteolend (kui tegemist on ainult inimesele omase tegevusega). Harilikult personifitseeritakse loomi (21), loodusjõude või loodusprotsesside oletatavaid sooritajaid (22) või keerulisi seadmeid (justnagu inimese pädevusega toimivaid seadmeid, mõtlemaid masinaid (23). (EKK 2007: 453–454) Verbid, mis väljendavad muudele elusolenditele omast tegevust, saavad impersonaalis metafoorse tõlgenduse (24) (Torn-Leesik 2009: 77–78).

(21) Metsas *peeti* lõvi eesistumisel koosolekut.

(22) Laev *paisati* kaldale. Puud *kisti* juurtega maast välja. | Sellel suvel oli Eestimaal suur torm, *murti* maha palju puid ning *laastati* kasvuhuoneid [a]. Sidrunimahlas leiduvad happed reageerivad rasvaga ja selle tulemusena moodustuvad vesilahustuvad keemilised ühendid – estrid, mis veega loputamisel ära *uhutakse* [a]. Vaheosakestel saab selline seos kehtida vaid juhul, kui tema tekke- ja kaduprotsessides *rikutakse* energia jäävuse seadust [a].

(23) Word jaotab arvutisse sisestatud teksti lehekülgedeks vastavalt lehekülje mõõtmetele. Kui üks lehekülg on tekstiga täidetud, *alustatakse* uuega [a].

(24) Briti parlamendis hüütakse, naerdakse, *määgitakse* rääkijale vahele. [a]

Impersonaali kasutustingimused on siiski natuke laiemad. Umbisik võib olla ka muu elusolend kui inimene. Seda niihästi siis, kui sellele on tüüpiline sama tegevus mis inimesele (söömine, magamine, jooksmine vm), mispuhul võiks ehk oletada mingil määral inimteguni mõju (25), kui ka siis, kui tegemist on tegevusega, mis inimesele kas üldse või kuigi tavaline pole (26). Mõlemat tüüpi näiteid on üle ootuste palju.

(25) Keegi jääb huntide kätte ja *süüakse* ära [a]. Poegade arv on seega väga väike – reeglina alla kümne järglase ühe emase elevandi elu jooksul, kuid iga järglase eest *hoolitsetakse* ülipõhjalikult. [t] Suurem osa kutsikaid jätkab sama tegevust, mis uru juures – *ronitakse* keset välja asetseva külmakerke künka otsa ja *üritatakse* üksteist sealt alla nügida. [t]

(26) Meie külas olen veel mõnda koera näinud, suuremates linnades – ka Naganos – *haugutakse* haruharva [a]. Suvisel ajal, kui kaljukotkastel poeg pesas on, otsitakse saaki lähematelt aladelt – siis on ka toiduvalik suurem, talvel aga *lennatakse* rohkem ringi. [t] *Pesitsetakse* [roosakajakas] kas üksinda või enamasti kuni 5 paariliste kolooniatena. [t] Munad

munetakse [kiilide kohta] veetaimede vartele, vastseiga kestab ühe aasta. [t] Teises akvas 24 C juures *kooruti* [kuldkalad] eile ehk neljandal päeval. [t]

3. Agentadverbiaal impersonaalis

Henno Rajandi näitas oma tegumoeuurimuses (1968/1999), et impersonaali tegevussubjekti võib väljendada agentadverbiaal kujul *Ngen + poolt* või elatiivis. *Poolt*-adverbiaal (27) on impersonaalis tavaline, selle kasutustingimusi on põhjalikult käsitlenud Reeli Torn-Leesik (eriti Torn 2006). Korpusest ei õnnestunud aga leida impersonaali elatiivse agentadverbiaali kohta selget näidet (lihtaegades või lihtaegade puhul partitiivse objektiga). Ka Rajandi näide (28) tundub kunstlikuna. Küll aga on elatiivne adverbiaal loomulik seisundipassiivi korral (29).

(27) Mahetooteid *hinnatakse* *tarbijate poolt*.

(28) ?Frakk *pureti* *koidest* auklikuks. (Rajandi 1999: 81)

(29) See *olevat* küll paarist kohast *koidest puretud* ja *luitunud* ning aja jooksul kokku tõmbunud nagu kõik riidesemed, mida ei kanta. [a]

Samas leidub täiesti loomulikke näiteid adessiivse agentadverbiaali kohta impersonaalis, mida Rajandi peab võimalikuks ainult passiivis. Selliseid näiteid pakuvad ka Liina Lindströmi ja Ilona Trageli (L-T) uurimused (2007, 2010) (30).

(30) Aga *Eval* on midagi veel krõbedamat minu jaoks varutud. (L-T 2007: 546) *Meil* ei ole veel tehtud süvaanalüüsi, aga ... (L-T 2010: 382)
Kui kellelgi magu üles ütleb, siis *mul* on Rennie tablette osetud. (L-T 2010: 382)

Et tegemist on impersonaaliga, mitte seisundipassiiviga, seda näitab objekti partsiaalsus jaatuse või eituse korral. Adessiivne agentadverbiaal on impersonaalis võimalik ainult lihtaegades, s.o perfektiivse tähenduse korral. Adessiivadverbiaaliga seisundipassiivsete lausete puhul jõudsid Lindström ja Trigel (2007, 2010) seisukohale, et niisugused *tud*-partitiivbiga ja agendile (TS) osutava topikuga laused on hoopis omaette konstruktsioon, mida nad eriti Heine ja Kuteva (2006: 140–182) eeskujul nimetasid possessiivseks perfektiks. Algselt olevat sellised konstruktsioonid väljendanud kahte sündmust, nt lause *Mul on auto pestud* puhul: I *Mul on auto*; II *Auto on pestud*. Esimesest pärineb possessiivsus, teisest

perfektiivsus. Hiljem kujunes sellest konstruktsioonist ühtainsat sündmust väljendav tarind, milles omaja on ühtlasi agent ja tarindi ülesandeks sai väljendada agendi tegevuse lõpetatust, agendi seisundit, mitte patsiendi (TO) seisundit, nagu algselt passiivi puhul (*Auto on pestud*). Patsienti ei pruugi tarindis ollagi – konstruktsioon on ilmselt transitiivse vaheastme kaudu laienenud ka intransitiivsete verbidele, nt *Mul on magatud*. *Mul on poes käidud*.

Kuivõrd Lindströmi-Trageli järgi saab patsient possessiivse perfekti puhul olla ainult subjekt, jäävad selge objektiga laused (30) possessiivse perfekti alt ilmselt välja. Samas on nende sarnasus subjektiliste lausetega nii possessiivsuse kui ka perfektiivsuse aspektist üsnagi suur.

Lindströmi-Trageli käsitluse juures häirib mõnevõrra ka see, et infostruktuurile on jäetud passiivi ja possessiivse perfekti eristuses väga oluline roll. Nii peavad nad lauset *Mul on auto pestud* possessiivseks perfektiks, lauset *Auto on mul pestud* aga seisundipassiiviks.

Tekib küsimus, kas on päris õige käsitleda possessiivset perfekti seisundipassiivile ja impersonaalile vastanduva konstruktsioonina. Kas poleks õigem rääkida possessiivsest resultatiivsest passiivist ja possessiivsest impersonaalist kui passiivi ja impersonaali alltüüpidest? Uut kaalumist vajab ehk seegi, kas lähtumine possessiivsest konstruktsioonist (*Mul on auto*) on ikka ainuke võimalus nende konstruktsioonide seletamiseks (kriitikat selle kohta vt nt Seržant 2012).

4. Resultatiivne ja mitteresultatiivne seisundipassiiv

Meie tegumoekäsitlustes on seisundipassiivi millegipärast ainult resultatiivseks peetud ja seetõttu termineid *seisundipassiiv* ja *resultatiivne passiiv* lausa sünonüümidenä kasutatud. Päris täpne see siiski pole. Lause *Uksed olid suletud* väljendab tõepoolest tulemusseisundit, kuid näiteks vaimset seisundit väljendavate verbide *armastama*, *vihkama*, *põlgama*, *kartma*, *tundma*, *hindama* jms passiivi puhul ei saa rääkida seisundist kui eelneva protsessi tulemusest. Seisund on siin ka enne olnud seisund. Nt

(31) AKTIIV: Kõik *armastavad/vihkavad* suurt juhti.

(32) PASSIIV: Suur juht *on* kõigi poolt *armastatud/vihatud*. | .. paljud praegused töötud kultuuriloojad *olid* ikkagi nimelt nõukogude ajal eriti populaarsed ja *rahva poolt armastatud olnud*. [i] Lõtkini teadustööd *on mongolistidest kolleegide poolt hinnatud* tänini. [t]

Üks sellise passiivi tunnuseid on see, et selle puhul ei kasutata *mata*-eitust.

(33) *Suur juht *on* kõigi poolt *armastamata*.

Täpsem oleks seega seisundipassiivi mitte võrdsustada resultatiivse passiiviga, vaid eristada resultatiivset ja mitteresultatiivset seisundipassiivi.

Kokkuvõte

Eelneva põhjal võib öelda järgmist.

- Impersonaali implitsiitne subjekt peab olema semantiliselt esilduv, s.o situatsiooni olulisimat semantilist rolli väljendav täisalus. Väheste eranditega on impersonaliseeritavad laused normaal-laused. Omajalauseid, kogejalauseid, netsessiivlauseid, tulemus-lauseid, samuti puht olemasolu väljendavad eksistentsiaallauseid pole impersonaliseeritavad ka siis, kui neis on olemas täisalus, sest viimane ei ole semantiliselt esilduv.
- Ehkki implitsiitne subjekt tähistab tüüpjuhul inimest, on küllaltki tavaline muudelegi elusolenditele viitamine, ilma et sellega kaas-neks isikustamist.
- Nagu seisundipassiivis nii ka impersonaali liitaegades võib tegevussubjekti väljendada peale *poolt*-adverbiaali ka adessiiv-adverbiaal. Ilmselt pole põhjust käsitleda adessiivadverbiaaliga konstruktsioone passiivile ja impersonaalile vastanduvate konstruktsioonidena, vaid pigem passiivsete ja impersonaalsete konstruktsioonide alltüüpidena.
- Seisundipassiiv on küll tüüpjuhul resultatiivne, kuid on olemas ka mitteresultatiivset seisundipassiivi.

Kirjandus

EKK 2007 = Mati Ereht, Tiiu Ereht, Kristiina Ross. Eesti keele käsiraamat. Kolmas, täiendatud trükk. Tallinn: Eesti Keele Sihtasutus.

Heine, Bernd, Tania Kuteva 2006. The Changing Languages of Europe. Oxford: Oxford University Press. <http://dx.doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199297337.001.0001>.

Lindström, Liina, Ilona Tragel 2007. Eesti keele impersonaali ja seisundipassiivi vahekorras adessiivargumendi kasutamise põhjal. – Keel ja Kirjandus 7, 532–553.

- Lindström, Liina, Iiona Tragel 2010.** The possessive perfect construction in Estonian. – *Folia Linguistica* 44 (2), 371–399. <http://dx.doi.org/10.1515/flin.2010.014>.
- Penjam, Pille 2011.** Eesti kirjakeele subjektilised ja adessiivadverbiaaliga *tarvitsema* konstruktsioonid. – *Keel ja Kirjandus* 7, 505–525.
- Pihlak, Ants 1993.** A Comparative Study of Voice in Estonian. (= Eesti Sisekaitse Akadeemia Toimetised 1.) Tallinn.
- Rajandi, Henno 1999.** Eesti impersonaali ja passiivi süntaks. (= Eesti Keele Instituudi toimetised 3.) Tallinn. Käsikirjalise kandidaadiväitekirja (1968) trükk.
- Seržant, Ilja A. 2012.** The so-called possessive perfect in North Russian and the Circum-Baltic area. A diachronic and areal account. – *Lingua* 122 (4), 356–385. doi:10.1016/j.lingua.2011.12.003.
- Torn, Reeli 2006.** *poolt*-tarind eesti keele impersonaalis ja passiivis. – Lause argumentstruktuur. (= Tartu Ülikooli eesti keele õppetooli preprintid 2.) Tartu, 108–121.
- Torn-Leesik, Reeli 2007.** Voice and modal verbs in Estonian. – *Linguistica Uralica* XLIII (3), 173–186.
- Torn-Leesik, Reeli 2009.** The voice system of Estonian. – Estonian in typological perspective. Ed. Helle Metslang. (= Language Typology and Universals. Sprachtypologie und Universalienforschung (STUF) 62 (1/2).) Berlin: Akademie Verlag, 72–90. <http://dx.doi.org/10.1524/stuf.2009.0005>.
- Torn-Leesik, Reeli, Virve-Anneli Vihman 2010.** The uses of impersonals in spoken Estonian. – *SKY Journal of Linguistics* 23, 301–343.
- Vihman, Virve-Anneli 2004.** Valency Education in Estonian. Ph.D. dissertation. University of Edinburgh.
- Vihman, Virve-Anneli 2007.** Impersonaliseeritud impersonaal kui konstruktsioonitasandi grammatiseerimine. – *Emakeele Seltsi aastaraamat* 52 (2006). Tallinn, 158–178.

Some additions to the treatment of voice

Mati Erelt

The article focuses on the following characteristics of the impersonal and the passive in Estonian. First, the presence of a total subject (denoting a human) is not sufficient for impersonalization of a personal clause. This subject must perform at the same time the most salient semantic role. Impersonalized clauses are normal clauses (*Poiss loeb raamatut* 'the boy is reading a book') almost without exception. Possessive, experiential, neccessive, and resultative clauses, as well as pure existential clauses, cannot be personalized even if they include a total subject because it is not semantically salient (*Tal on head sõbrad* 'he has good friends' – **Tal ollakse. Poistest kasvavad mehed* 'boys grow up to become men' – **Poistest kasvatakse* etc.). Second, although an implicit subject typically denotes a human referent, references to other animate beings are rather common without any accompanying personification (*Munad munetakse veetaimedele vartele* 'eggs are laid (of dragonflies) on the stalks of water plants'). Third, similarly to the stative passive, in the compound tenses of the impersonal, too, the actor could be expressed in addition to an agentive phrase with the postposition *poolt* 'by' also by an adessive phrase (*Mul pole sulle lilli ostetud* 'I haven't bought any flowers for you'). Apparently, there is no good reason to regard constructions with adessive phrases as constructions contrasting with the passive and the impersonal; rather, they should be regarded as subtypes of the latter. Fourth, the stative passive is typically resultative; however, there exists also non-resultative stative passive (*Suur juht on kõigi poolt armastatud* 'the great leader is loved by everyone').

Keywords: Estonian language, voice, impersonal, stative passive, possessive perfect

Mati Erelt
eesti ja üldkeeleteaduse instituut
Tartu Ülikool
Jakobi 2
51014 Tartu
mati.erelt@ut.ee